

21.6.45

בשתיים עשרה וחצי - מסיבת עיתונאים יהודים. על אפסרות
התנגדות (רסיסטנט) בארץ.

- בשלוש אח"צ בא אצלי סילוור. סיפרתי לו על המצב
הסריגי, החזקיר, חשובת ו.צ'. - כולו אומר: ציוני אמריקא
דורשים שובי - "ועידות, כנוסים ספונסגיים טוענים רק חבר אחד:
סילוור".

- בערב נודענו חברי המנהלה בביתו של גולדמן.
התרעמתי על פישמן שהמזרחי מיהר ועזב ועד החירות. בהסכמתו
סלפנתי לגלמן שיקחו חזרה הודעתם מהעיתונים. גלמן הבטיח לעשות
זאת, אבל חושש שכבר מאוחר. הבירור על המשבר בציונות אמריקא
לא הגיע לשום מסקנה ברורה. מליפסקי לא שמעתי הצעה ברורה, אם
כי הוא כנראה מאנשי סילוור.

22.6.45

בבוקר בא אצלי סולד. אינו פעיל יותר בועד החירות.
נשיא P.E.C. שואל לדעתי איך להתנהג מחר בישיבה
Z.O.A. כשתבואנו הצעות "השלום". יעצחיו לא להתנגד לחזרת סילוור,
אלא להעמיר שני תנאים: (1) קואופרציה עם כל חלקי התנועה
באמריקא (לא "פירר"), (2) עליונות הסוכנות.